

Книгата на Даниил — сто и четиринадесетата

Последното поколение: Разкриването на пророческото изпълнение на Езекиил и запечатването на 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-03

Поколението, което стана свидетел на пристигането на третото горко на 11 септември 2001 г., е последното поколение в историята на земята. Пасажът от Езекиил, който потвърждава тази истина, бе разбран от милеритите като пряко свързан с притчата за десетте девици и следователно с втора глава на Авакум. В тази история видението от втора глава на Авакум, което „нямаше вече да се бави“ и което се изпълни на 22 октомври 1844 г., предизобразяваше близко предстоящия неделен закон в Съединените щати. Но предсказанието на Езекиил за видението, което нямаше вече да бъде отлагано, се изпълнява съвършено в историята на запечатването на сто четиридесет и четири хиляди, започнало с пристигането на третото горко на 11 септември 2001 г.

И словото Господне дойде към мене и рече: Сине човешки, що е тая притча, която имате в Израилевата земя и казвате: Дните се продължават и всяко видение пропада? Затова им кажи: Така казва Господ Иеова: Ще направя тая притча да престане, и няма вече да я употребяват като притча в Израил; а им кажи: Дните наближиха и изпълнението на всяко видение. Защото не ще има вече никакво суетно видение, нито ласкателно врачуване сред Израилевия дом. Защото Аз съм Господ; ще говоря, и словото, което ще изрека, ще се сбъдне; няма вече да се отлага; защото във вашите дни, о, бунтовен доме, ще изрека словото и ще го изпълня, казва Господ Иеова. И пак словото Господне дойде към мене и рече: Сине човешки, ето, Израилевият дом казва: Видението, което той вижда, е за много дни напред, и той пророкува за далечни времена. Затова им кажи: Така казва Господ Иеова: Нито едно от Моите слова няма вече да се отлага, но словото, което съм изрекъл, ще се изпълни, казва Господ Иеова. Езекиил 12:21–28.

Всички пророци говорят за последните дни, а „суетното видение“ и „ласкателното гадание“ „сред дома Израилев“ е фалшивият късен дъжд, вест за „мир и безопасност“, която твърди, че „видението, което той вижда, е за много дни напред, и че пророкува за далечни времена“. Това е „спорът“ на Авакум, защото онези, които представят „суетното видение“, спорят против „видението, което той вижда“. Те твърдят, че „видението, което той вижда, е за много дни напред, и че пророкува за далечни времена“. Вестителите на вестта за мир и безопасност заявяват: „дните се продължават и всяко видение пропада“; в края на краищата, нима той не предсказа 18 юли 2020 г.? Вестителите на „суетното видение“ са също така посочени от Езекиил в първите два стиха на главата.

И словото Господне дойде още към мен и каза: Сине човешки, ти живееш сред бунтовен дом, които имат очи да виждат, а не виждат; имат уши да чуват, а не чуват; защото са бунтовен дом. Езекиил 12:1, 2.

Пророците са в пълно съгласие помежду си и всички говорят за последните дни; и когато Христос се обърна към заядливите юдеи в историята на Своето служене, Той цитира Исаия, за да посочи заядливите юдеи, които тогава бяха развеждани с Бога, като имащи очи да виждат, но да не виждат, и уши да чуват, но да не чуват. Сега, както и тогава, Езекил се обръща към присмивателните мъже на Лаодикийския адвентизъм, заядливите юдеи на нашето време, които предлагат вест за мир и безопасност в противопоставяне на вестта на късния дъжд. Исус се ръководеше от правилата, които Сам вложи в Своето Слово, така че Неговите предсказания също се отнасят към последните дни по-определено, отколкото към дните, в които Той се обърна към заядливите юдеи.

Затова им говоря с притчи, защото, като гледат, не виждат; и като слушат, не чуват, нито разбират. И в тях се изпълнява пророчеството на Исаия, което казва: „С уши ще слушате и няма да разберете; и с очи ще гледате и няма да видите. Защото сърцето на този народ е закоравяло, и с ушите си тежко чуват, и очите си са затворили; да не би някога да видят с очите си и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и аз да ги изцеля.“ А блажени са вашите очи, защото виждат; и вашите уши, защото чуват. Защото истина ви казвам, че мнозина пророци и праведници са пожелали да видят това, което вие виждате, и не са го видели; и да чуят това, което вие чувате, и не са го чули. Матей 13:13–17.

Явлението на народ, който слуша, а не чува, и гледа, а не вижда, е характерна особеност на един бивш Божий народ, който е в процес на отминаване. Това пророческо явление е изпълнение на Исаеовото пророчество за такова състояние. Както при всички пророци, Исаия, заедно с Христос, говори за последните дни.

В годината, когато умря цар Озия, видях Господа седнал на престол, висок и издигнат, и полите на одеждата Му изпълваха храма. Над Него стояха серафими; всеки имаше по шест крила: с две покриваше лицето си, с две покриваше нозете си и с две летеше. И викаха един към друг и казваха: Свят, свят, свят е Господ на Силите; цялата земя е пълна с Неговата слава. И праговете на вратите се разтърсиха от гласа на онзи, който викаше, и домът се изпълни с дим. Тогава казах: Горко ми! защото загинах; понеже съм човек с нечисти устни и живея сред народ с нечисти устни; защото очите ми видяха Царя, Господа на Силите. Тогава долетя при мен един от серафимите, като държеше в ръката си жив въглен, който беше взел с клещи от жертвеника. И го допря до устата ми и каза: Ето, това се допря до устните ти; и беззаконието ти се отне, и грехът ти се очисти. После чух гласа на Господа, Който казваше: Кого да изпратя и кой ще отиде за Нас? Тогава казах: Ето ме, изпрати мен. А Той каза: Иди и кажи на този народ: Слушайте наистина, но не разбирайте; и гледайте наистина, но не проумявайте. Направи сърцето на този народ тлъсто, и ушите им утежни, и очите им затвори; да не би да видят с очите си, и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и да бъдат изцелени. Исаия 6:1–10.

Исаия, Езекиил и Христос всички представят онези, които биват запечатвани в последните дни, по време на късния дъжд, когато истинската и лъжливата вест за късния дъжд се разискват в изпълнение на втора глава от Авакум. Според Исус, в периода, когато това се

изпълнява, праведните „виждат“ притчите, което е символ на пророчество. „Мъдрите“ разбират пророческата вест за късния дъжд, но онези, представени от заядливите юдеи, не виждат и не чуват, и според Езекиил те представят вест за мир и безопасност, като твърдят, че изпълнението на предсказанията е далеч в бъдещето. Те не отричат предсказанията; заядливите юдеи отдаваха само словесна почит на предсказанието за идващия Месия; но просто отлагаха събитието в далечното бъдеще. И все пак Исус произнесе благословение върху онези, които биха „видели“ пророческата вест за своето време.

В дните на Христос това беше вестта, която дойде при Неговото кръщение, когато Светият Дух слезе. Слизането на Светия Дух при Неговото кръщение предобразяваше слизането на ангела от Откровение 10 на 11 август 1840 г. Божественото слизание и в двете истории бележеше идването на вестта на настоящата истина за онази епоха; за Исус това беше вестта за Неговата смърт и възкресение, представени чрез Неговото кръщение. За милеритите това беше вестта за исляма от първото и второто горко, която потвърди изпитващата вест на времепророчеството. И двете тези истории се съгласуват с идването на изпитващата вест на късния дъжд на 11 септември 2001 г. Ето защо сестра Уайт записва следното:

„Всички вестѝ, дадени от 1840 до 1844 г., трябва и сега да бъдат представяни с убедителна сила, защото има мнозина, които са изгубили ориентирите си. Вестите трябва да отидат до всички църкви.“

„Христос каза: „Блажени са вашите очи, защото виждат; и вашите уши, защото чуват. Защото истина ви казвам, че мнозина пророци и праведни мъже са пожелали да видят онова, което вие виждате, и не са го видели; и да чуят онова, което вие чувате, и не са го чули“ [Матей 13:16, 17]. Блажени са очите, които видяха нещата, видени през 1843 и 1844 година.

„Вестта бе дадена. И не бива да има никакво забавяне в нейното повтаряне, защото белезите на времето се изпълняват; заключителното дело трябва да бъде извършено. Велико дело ще бъде извършено за кратко време. Скоро, по Божие определение, ще бъде дадена вест, която ще се разрасне в силен вик. Тогава Даниил ще застане в своя дял, за да даде своето свидетелство.

„Вниманието на нашите църкви трябва да бъде пробудено. Ние стоим на прага на най-великото събитие в историята на света и на Сатана не бива да се позволи да има власт над Божия народ, така че да го приспи. Папството ще се яви в своята сила. Всички сега трябва да се събудят и да изследват Писанията, защото Бог ще открие на Своите верни какво ще бъде в последното време. Словото Господне трябва да дойде при Неговия народ със сила....“

„Това ми бе представено — че ние спим и не знаем времето на нашето посещение. Но ако се смирим пред Бога и Го потърсим с цялото си сърце, Той ще се намери от нас.“
Manuscript Releases, том 21, 436–438.

Вестта, която е била предобразена чрез вестта на настоящата истина за Месията в историята на Христос и чрез вестта на настоящата истина от 1840 до 1844 г., сочи напред към

последните дни, когато милеристката вест се повтаря. Онези в историите, представени като неспособни да „видят и чуят“, „не познават времето, когато са били посетени“. Когато Исая представя първото споменаване на вестителите на фалшивата вест на късния дъжд, които виждат, но не виждат, той отбелязва времето, когато започва този период — периодът, за който сестра Уайт каза: „вест от Божие назначение, която ще се разрасне в силен вик“. „Божие назначение“ представлява определено време, когато вестта щеше да дойде, и в третия стих на шеста глава на Исая Исая точно посочва това време.

И викаха един към друг и казваха: Свят, свят, свят е Господ на Силите; цялата земя е пълна с Неговата слава. Исая 6:3.

Сестра Уайт посочва, че когато ангелите викат един към друг: „Свет, свет, свет“ в пасажа, където Исая представя онези, които имат очи да виждат, но не виждат, това се изпълнява на 11 септември 2001 г.

„Когато те [ангелите] виждат бъдещето, когато цялата земя ще бъде изпълнена с Неговата слава, победната песен на хвала отеква от един към друг в мелодично пеене: „Свят, свят, свят е Господ на Силите.“ Те са напълно удовлетворени да прославят Бога; и в Неговото присъствие, под усмивката на Неговото благоволение, не желаят нищо повече. В това да носят Неговия образ, да вършат Неговата служба и да Му се покланят, тяхното най-висше стремление е напълно постигнато.“ Review and Herald, December 22, 1896.

На 11 септември 2001 година започна запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, и късният дъжд започна да ръси, и спорът на Авакум започна, докато притчата за десетте девици се повтаряше. В този момент пророчеството на Езекиил достигна своето съвършено изпълнение. Пророческото Слово повече няма да се бави, а поколението, което стана свидетел на 11 септември 2001 година, е последното поколение на планетата Земя, защото видението в края на адвентизма възвестява приключването на благодатното време при второто пришествие на Христос. Второ свидетелство за този факт се намира в книгата на Лука, глава двадесет и първа.

Истина ви казвам: това поколение няма да премине, докато всичко не се изпълни. Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат. Лука 21:32, 33.

В двадесет и първа глава на Лука Исус посочва последното поколение в земната история. Той току-що е дал обзор на една прогресивна история — от разрушаването на Ерусалим през 70-та година чак до милеристката история. След това Той се оттегля от повествованието, в което пряко обозначава пророческата история, и представя една притча, която просто повтаря и разширява вече изложената от Него пророческа история. Така Той предоставя две вътрешни свидетелства за едно и също повествование и завършва, като посочва, че „поколението“, което е станало свидетел на тези събития, ще живее до Неговото завръщане, като по този начин в контекста определя поколението, представено от сто четиридесет и четирите хиляди.

Историята на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди е историята на последното поколение, и те не вкусват смърт, въпреки че живеят във времето, когато небето и земята преминават.

Но Господният ден ще дойде като крадец през нощта; в който небесата ще преминат с голям шум, и стихии, нажежени от силен огън, ще се разпаднат, а земята и делата по нея ще изгорят. И тъй, понеже всичко това ще се разруши, какви трябва да бъдете вие в свят живот и благочестие, като очаквате и ускорявате идването на Божия ден, в който небесата, пламнали, ще се разпаднат, и стихии, нажежени от силен огън, ще се стопят? 2 Петрово 3:10–12.

Второто пришествие на Христос бе представено при Христовото преображение.

„Моисей на планината на преображението беше свидетел за победата на Христос над греха и смъртта. Той представляваше онези, които ще излязат от гроба при възкресението на праведните. Илия, който беше взет на небето, без да види смърт, представляваше онези, които ще бъдат живи на земята при второто идване на Христос и които ще бъдат „променени, в един миг, в мигване на око, при последната тръба“; когато „това смъртно трябва да се облече в безсмъртие“ и „това тленно трябва да се облече в нетление“. 1 Коринтяни 15:51–53. Исус беше облечен със светлината на небето, както ще се яви, когато дойде „втори път, не за грях, а за спасение“. Защото Той ще дойде „в славата на Своя Отец със светите ангели“. Евреи 9:28; Марк 8:38. Обещанието на Спасителя към учениците сега се изпълни. На планината бъдещото царство на славата беше представено в умален вид — Христос, Царят, Моисей като представител на възкръсналите светии и Илия — на взетите живи.“ Копнежът на вековете, 421.

Илия, който не умря, представлява сто четиридесет и четирите хиляди, които не умират, а Моисей представлява онези, които умират. В последните дни тези две групи са представени в Откровение, глава седма, като сто четиридесет и четирите хиляди и голямото множество. Когато петият печат е отворен в Откровение, глава шеста, на онези, които са били убити от папството през Тъмните векове, се дават бели дрехи.

„И когато отвори петия печат, видях под олтара душите на онези, които бяха заклани за Божието слово и за свидетелството, което държаха; и те извикаха със силен глас, казвайки: Докога, о, Владико, свети и истинни, не съдиш и не отмъщаваш за нашата кръв на онези, които живеят на земята? И на всеки един от тях бяха дадени бели дрехи [Те бяха обявени за чисти и свети]; и беше им казано да почиват още малко време, докато се изпълни и числото на техните съслужители и братя, които щяха да бъдат убити, както и те бяха“ [Откровение 6:9–11]. Тук на Йоан бяха представени сцени не такива, каквито бяха в действителност, а такива, каквито щяха да бъдат в един бъдещ период от време.“ Manuscript Releases, том 20, 197.

Мъчениците питат кога Бог ще отмъсти за тяхното убийство. Един мъченик е имал вярата на Исус, преди да бъде убит, защото именно проявлението на тази вяра е подбудило папството да го убие. Белите одежди представляват Христовата правда, но белите одежди, дадени на тези души, които са били убити, им бяха дадени след тяхното мъченичество. Одеждите са

символ на мъченичество, а не просто на Христовата правда. Един мъченик има одеждата на Христовата правда, преди да бъде убит. На голямото множество в Откровение седма глава са дадени бели одежди, като по този начин се представят онези, които умират по време на предстоящата кървава баня, свързана със закона за неделята. Така сто четиридесет и четирите хиляди са представени чрез Илия, а верните, които умират в Господа — чрез Мойсей на планината на преображението.

Сто четиридесет и четирите хиляди са поколението, което не умира, и те са поколението, за което Христос говори, че е живо, когато небето и земята преминат в двадесет и първа глава на Евангелието според Лука.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Убийството на Авел беше първият пример за враждата, която Бог беше заявил, че ще съществува между змията и семето на жената — между Сатана и неговите поданици, и Христос и Неговите последователи. Чрез греха на човека Сатана беше придобил власт над човешкия род, но Христос щеше да им даде възможност да отхвърлят неговото иго. Винаги когато, чрез вяра в Божия Агнец, някоя душа се отрече от служенето на греха, гневът на Сатана се разпалва. Святият живот на Авел свидетелстваше против твърдението на Сатана, че е невъзможно човек да пази Божия закон. Когато Каин, подбуден от духа на нечестивия, видя, че не може да владее Авел, той така се разяри, че отне живота му. И навсякъде, където има такива, които ще застанат в защита на правдата на Божия закон, същият дух ще се проявява срещу тях. Това е духът, който през всички векове е издигал клади и е разпалвал огньовете за Христовите ученици. Но жестокостите, струпвани върху последователя на Исус, са подбуждани от Сатана и неговите пълчища, защото не могат да го принудят да се подчини на тяхната власт. Това е яростта на победен враг. Всеки мъченик за Исус е умирал като победител. Пророкът казва: „Те го победиха [„онази старовременна змия, наречена дявол и Сатана“] чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелство; и не обикнаха живота си дотолкова, че да се убоят от смърт.“ Откровение 12:11, 9.“ Патриарси и пророци, 77.